
Σπιριθκιά
4 January ·

2021, πρέπει να γράφτηκε Δεκέμβρη του 2020

(scroll for english)
Σήμερα παραμονή πρωτοχρονιάς, εκαλέστηκε συγκέντρωση στόμα-με-στόμα έξω που την φυλακή έκτακτης ανάγκης στην Πουρνάρα, ως μια ελάχιστη έκφραση αλληλεγγύης που την πλευρά μας προς τους/τις έγκλειστους/ες.
Η απόφαση του κράτους να μετατρέψει το χώρο προσωρινής φιλοξενίας σε ένα κλειστό κέντρο κράτησης μεταναστών (ξανά) με πρόσχημα τον covid-19 είσιε σαν αποτέλεσμα να στοιβαζουνται πέραν των 1100 ατόμων στο camp. Ακόμα τζιαι άτομα που πληρούν τις προδιαγραφές για να φκουν που το κέντρο συνεχίζουν να κρατούνται τζιαι τούτο καθιστά το κέντρο υπερπλήρες, δυσχεραίνοντας έτσι ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Οι συνθήκες που επικρατούν:
--> Οι περισσότερες μεινίσκουν σε αντίσκηνα, αναγκασμένες να τζιοιμούνται στο πάτωμα
--> Στους περισσότερους χώρους εν υπάρχει ηλεκτροδότηση & ζεστό νερό
--> Υπάρχει ελλειπής ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
--> Οι συνθήκες υγιεινής εν άθλιες, υπάρχουν σοβαρές ελλείψεις σε τουαλέτες & μπάνια
--> Οι έγκλειστοι εν εκτεθειμένοι στο κρύο & τα νερά, αφού ο χώρος σε καμιά περίπτωση εν καλύπτει προδιαγραφές παρατεταμένης διαμονής το χειμώνα
--> Η ποιότητα τροφής παραμένει σε άθλια επίπεδα
--> Εν υπάρχει οποιαδήποτε συνθήκη ασφάλειας & ιδιωτικότητας
--> Ο συνωστισμός τόσων ατόμων στο camp οδηγεί σε μεγαλύτερο κίνδυνο σε σχέση με τον covid19, ειδικότερα για τα ευάλωτα άτομα που εν έγκλειστα
--> Τούτα ούλλα οδηγούν σε ψυχολογική εξαθλίωση, απελπισία τζιαι εντάσεις ανάμεσα στα έγκλειστα άτομα
Την ίδια ώρα που ολόκληρος ο πληθυσμός βιώννει τα πιο αυταρχικά τζιαι αυθαίρετα μέτρα με πρόφαση τη δημόσια υγεία, το κράτος δείχνει, στην περίπτωση της Πουρνάρας, την πραγματική του έγνοια για την υγεία. Η οικονομική κρίση που συνοδεύκει την πανδημία, αν τζιαι είσσιε κάμει την εμφάνισή της νωρίττερα σαν κομμάτι της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, οξύνει τες ταξικές αντιθέσεις τζιαι κάμνει ούλλο τζιαι περισσότερα σώματα περιττά για το καπιταλιστικό μοντέλο παραγωγής. Τα πρώτα σώματα που δέχονται τον απόλυτο αποκλεισμό εν τα σώματα που εν ανήκουν στον «εθνικό κορμό», τα σώματα των μεταναστ(ρ)ιών εργατ(ρι)ών. Η θανατοπολιτική του κράτους εν εξαντλείται στην Πουρνάρα: θωρούμε την αυξανόμενη βία, τις απελάσεις, την καταστολή, την ψυχολογική τζιαι σωματική βία που ασκείται πάνω στους μετανάστες σαν κομμάτια μιας γενικότερης στρατηγικής διαχείρισης τζιαι πειθάρχησης της εργατικής τάξης.
Ο πολιτικός αγώνας υπεράσπισης των μεταναστών παραμένει αναγκαίος για την επιβίωσή μας. Παραμένει αναγκαίος για τη συγκρότησή μας σαν πολυεθνική εργατική τάξη, με κοινά συμφέροντα, κοινές ανάγκες, τζιαι κοινούς αγώνες.
Απαιτούμε: Άμεσο άνοιγμα της Πουρνάρας, οριστικό κλείσιμο των κέντρων κράτησης
Χαρτιά σε ούλλες/ούλλους τες/ους μετανάστριες/ες
Άμεση πρόσβαση σε στέγαση, παροχές & δομές υγείας
Η αλληλεγγύη το όπλο μας.